

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, ଇଡ୍ୟାଦି

ବନାମ

ମହର୍ଷି ପ୍ରୋଟିନ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ଏପ୍ରିଲ 26, 1994

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟରାଂ, ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତିହୀନ]

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1957-କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 -ପ୍ରବେଶ 29 ଅନୁସୂଚୀ-1- ଧାରା 8-ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଉପରେ ଟିକସ ଦାୟିତ୍ୱ ଅନୁସୂଚୀ 1 ର ପ୍ରବେଶ 29 ମଧ୍ୟରେ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ କି-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା A.P. ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ଏହା ଚିନାବାଦାମ, ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍, ଖାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ କାରବାର କରୁଥିଲା । 1977-78 ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ, CTO, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଉପରେ 4 ପ୍ରତିଶତ ଟିକସ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ, ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତର ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଥମ ସୂଚୀର ପ୍ରବେଶ 29 ମଧ୍ୟରେ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍, ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନରେ 1 ପ୍ରତିଶତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଉପ-କମିଶନର ଅପିଲୀୟ ଆଦେଶକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟାକୁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ C.T.O. କୁ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଉପ-କମିଶନରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଚିନାବାଦାମ ଅଟା ତେଲମୁକ୍ତ ଚିନାବାଦାମ କେକ୍ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହା ଅନୁସୂଚୀ 1 ର ପ୍ରବେଶ 29 ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ, ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା ଯେ ଚିନାବାଦାମ ଅଟା ତେଲ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀ 1 ର ପ୍ରବେଶ 29 ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ କି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ **1.1**. ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଉଭୟରେ ସମାନ ଗୁଣ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟାର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ସାମଗ୍ରୀ ବୋଲି ବୁଝାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ମାନବ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ଏକ ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାବରେ ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଏହା ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ଯଦିଓ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଉଭୟ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଉଭା ହୁଅନ୍ତି ଯାହା ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାବରେ ପୃଥକ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା । ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଏହି ପ୍ରକାରର ଅର୍ଥାତ୍ ତେଲମୁକ୍ତ କେକର ଅଂଶ ହୋଇ ରହିଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାଷାରେ ଏହା ଏକ ନୂତନ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ସତ୍ତା ହୋଇଗଲା । ତଦନୁସାରେ, ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ **C.S.T. ପାଇଁ 4 ପ୍ରତିଶତ ଆବଶ୍ୟକ** । [739- D- E]

ଗଣେଶ ଚେଡ଼ିଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ, (1973) STC 623; କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ରଘୁରାମା ସେଜା, (1981) 47 STC 369; ରାଜସ୍ଥାନ ରୋଲର୍ ଫ୍ଲୋର ମିଲ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, (1993) 91 STC 408; ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଆଲୁମିନିୟମ କର୍ପୋରେସନ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ, (1981) 48 STC 411; ଅତୁଲ ଗ୍ଲାସ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (P) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କଲେକ୍ଟର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ, (1986) 63 STC 322; ଉପ. ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ ବନାମ କୋକୋ ଫାଇବର, (1991) 80 STC 249; ଚାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପି. ଏଲ. ମାଲହୋତ୍ରା, (1976) 37 STC 319 324 ରେ ଏବଂ ଜି. କେ. କୁଲକର୍ଣୀ ବନାମ ରାଜ୍ୟ, (1957) 8 STC 294 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ଡନଲପ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ [1976] 2 SCR 98; ପୋରିଟସ୍ ଏବଂ ସ୍ପେନ୍ସର (ଏସିଆ) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ, [1979] 1 SCR (545); କ୍ରିଶନ୍ ଚନ୍ଦର ଦତ୍ତ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ, (1994) 1 ସ୍କେଲ 711 ଏବଂ ତେଲେଙ୍ଗାନା ଷ୍ଟିଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଏ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, (1994) 1 ସ୍କେଲ 894, ପ୍ରଭେଦ କରାଗଲା ।

ମତର୍ନ କ୍ୟାଣ୍ଟିଲ ଖାର୍ଜସ ବନାମ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ, ଆସାମ 71 STC P. 362, ଉଲ୍ଲେଖ
କରାଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 389/1988 ଏବଂ
1620/90 ।

ଟିକସ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 40/1982 ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା
3477/1987ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26-6-84 ଏବଂ 23-4-87
ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସି. ସୀତାରାମିୟା, TVSN ଚାରି, ନିଖୁଲ ନାୟାର ଏବଂ କୁମାରୀ
ପ୍ରେମିଲା ଚୌଧୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଚ୍. ଏନ୍. ସାଲଭେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଏ. କେ. ବର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । 1. ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ
ଅଧିନିୟମ 6/1957 ର ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ,
ସଂକ୍ଷେପରେ 'C.S.T. ଅଧିନିୟମ' ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଇଟି ମୂଲ୍ୟାୟନ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ 1977-78
ଏବଂ 1982-83 ର ମୂଲ୍ୟାୟନ ସମ୍ପର୍କିତ ଆଇନର ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉଠାଯାଏ ।
ଏ.ପି. ର କୁର୍ନୁଲରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କାରଖାନା ଅଛି, ସେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଚିନାବାଦାମ,
ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍, ଖାଇବା ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ପାଦର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି ।
ଖୋଳପା ଛଡ଼ାଇ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ମଞ୍ଜି ବାହାର କରିଦେବା ପରେ, ଚିନାବାଦାମ ତେଲ ଏବଂ
ଚିନାବାଦାମ ତେଲ କେକ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଚିନାବାଦାମ ତେଲ କେକ୍ ପୁଣି ଥରେ ଦ୍ରାବକରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା
କରାଯାଏ, ଯେଉଁଥିରେ "ଫୁଡ୍ ହେକ୍ସେନ" ସିଂଚନ କରାଯାଇ ଦ୍ରାବକ ଚିନାବାଦାମ ତେଲ ଏବଂ
ଚିନାବାଦାମ ତେଲମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେକ୍ ମିଳିଥାଏ । ତା 'ପରେ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଗ୍ରାହଣୀ ଦ୍ୱାରା
ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କରାଯାଏ ଏବଂ ଶେଷ ଉତ୍ପାଦ ଯାହା "ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା" ପୁଣି
ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତାପ ଏବଂ ବାଷ୍ପ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରାଯାଏ ଯାହା ଦ୍ରାବକ
ଅପସାରଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ଏବଂ ଏକ ସମାନ ସମିଶ୍ରଣକୁ ଆଣିଥାଏ । ଏହି ଅଟାରେ ରଙ୍ଗୀନ କିମ୍ବା

ସ୍ୱାଦକାରୀ ଉପାଦାନ ମିଶାଯାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଚମ ସୂଚୀରେ ଦ୍ରବକ ନିଷ୍କାସିତ ତେଲ, ତୈଳମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଖାଇବା ଅଟା 'ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଆଦେଶ 1967' ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଦେଶ' ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୁଏ, ଯାହା ସଂକ୍ଷେପରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

2. 1977-78 ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ, C.T.O., କୁର୍ଣ୍ଣୁଲ, C.S.T. ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ଉପରେ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଉପରେ 4 ପ୍ରତିଶତ ଟିକସ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଆଦେଶ ଉପରେ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀର ପ୍ରବେଶ 29 ମଧ୍ୟରେ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍, ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନରେ 1 ପ୍ରତିଶତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (2) ଏବଂ ଧାରା 9 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ଉପ- ଆୟୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଆଦେଶକୁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ C.T.O. କୁ ଆଦେଶକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ । S.T.A.T.କୁ ଅଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ଉପ-ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରି, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପାଠ 26 ଜୁନ୍ 1984 ର 1982 ର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ, T.R.C. 40 ଦ୍ୱାରା ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତେଲମୁକ୍ତ ଚିନାବାଦାମ କେକ୍ ଖାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ସହ ଖାଇବା ଅଯୋଗ୍ୟ ଉଭୟ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ପ୍ରବେଶ 29 ଅଧୀନରେ ଆସିବ । ଚିନାବାଦାମ କେକ୍ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ ଆକାରର କି ବଡ଼ ଚପଟା କେକ୍ ଖଣ୍ଡ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଚିନାବାଦାମ ଅଟା ତେଲମୁକ୍ତ ଚିନାବାଦାମ କେକ୍ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଅନୁସୂଚୀ-1ର ପ୍ରବେଶ 29 ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ ହେବ ।

3. ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀ 1 ର ପ୍ରବେଶ 29 ମଧ୍ୟରେ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଏକ ତେଲମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେକ୍ କି । ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ପାଦ ପୂର୍ବରୁ 'ବର୍ଣ୍ଣନା' କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଉପାଦାନ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ ଯେ ଖୋଳପା ଛଡ଼ାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରେ ପ୍ରାୟ ଚିନାବାଦାମ ବିହନ ଉଚ୍ଚମାନର, ପ୍ରୋଟିନ୍ ଯୁକ୍ତ କିନ୍ତୁ ତୈଳ ନିଷ୍କାସନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିକାରକ ପଦାର୍ଥରୁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ଫଳାଫଳ ହେଉଛି ଚିନାବାଦାମ

ତେଲ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ତେଲ କେକ୍ । ଚିନାବାଦାମ ତେଲ କେକକୁ ପୁଣି ଥରେ ଦ୍ରାବକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦବାଯାଏ, ଯେଉଁଥିରେ "ଖାଦ୍ୟ ହେକ୍ସେନ" ସିଂତନ କରାଯାଇ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଚିନାବାଦାମ ତେଲ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ତେଲମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେକ ମିଳିଥାଏ । ତେଲମୁକ୍ତ ଚିନାବାଦାମ କେକ ପୁଣି ଥରେ ପେଷଣ ଦ୍ୱାରା ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କରାଯାଏ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ତାପ ଏବଂ ବାଷ୍ପ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ରାବକ ଅପସାରଣ କରି ଏକ ସମାନ ମିଶ୍ରଣକୁ ଅଣାଯାଏ । ଏହି ଅଟାରେ ରଙ୍ଗ କିମ୍ବା ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ମିଶାଯାଏ ଯାହାକୁ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା କୁହାଯାଏ । ଏହା ମଣିଷ ଖାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଅଟା । ଚିନାବାଦାମ କେକ୍ ଏବଂ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ପଶୁଖାଦ୍ୟରୁ ତିଆରି । ଏହା କେବଳ ଉତ୍ପାଦନ ନୁହେଁ ବରଂ ଲାଇସେନ୍ସ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ଆଦେଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଉଚିତ । ନିୟମ 2 (b) "ତେଲମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ" (କେକ୍ ଭାବରେ ନାମକରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ) କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯାହା କୌଣସି ତେଲ-ବାହକ ସାମଗ୍ରୀରୁ ଏକ ଦ୍ରାବକ ଦ୍ୱାରା ତେଲ ନିଷ୍କାସନ କରାଯିବା ସମୟରେ ବଳକା ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବୁଝାଏ, ଯେତେବେଳେ ନିୟମ 2 (c) ରେ "ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଅଟା" କୁ ତେଲମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୂମି ସାମଗ୍ରୀକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଭଲ ଗୁଣବତ୍ତା ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଚୈଳବୀଜର ଥରେ ଦବାଇବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଏପରି ଜିନିଷରୁ ସିଧାସଳଖ ତେଲ ନିଷ୍କାସନର ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ ତେଲ କେକ୍ ରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ନିୟମ 3 ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ଏବଂ ନିୟମ 9 ଏହାର ବିକ୍ରୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ନିୟମ 9 ର ଉପ-ନିୟମ (5) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଶୁପାଳନ ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଚତୁର୍ଥ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପଯୁକ୍ତ ଚୈଳମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଗୁଣବତ୍ତାର ମାନଦଣ୍ଡ ପୂରଣ ନ କଲେ, ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ନିୟମ 9ର ଉପନିୟମ (6) ଖାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ଚିନାବାଦାମ ଅଟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଥିବା ଧାରା (iv) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ "ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଅଟା" ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୁଣବତ୍ତାର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ପାଳନ କରେ, ଅନୁସୂଚୀ 4 ଏବଂ ଅନୁସୂଚୀ 5 ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତେଲମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଚିନାବାଦାମ ଅଟାର ଗୁଣବତ୍ତା, ପରିମାଣ ଏବଂ ଶତକଡ଼ା ଯଥାକ୍ରମେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ବିବରଣୀ ଏହି ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିକ୍ରୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱାରା ଉପୁଜିଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ

କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ବିଶ୍ଳେଷକଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟାରେ କିଛି ସାଧାରଣ ଉପାଦାନ ଏବଂ ପରିମାଣ ରହିଛି, ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ଏହା ସମାନ ପଦାର୍ଥ ରହିଛି ଏବଂ ଅନୁସୂଚୀ । ର ପ୍ରବେଶ 29 ଅନୁଯାୟୀ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ବିକ୍ରୟ କର ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ସୀତାରମୈୟାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ସ୍ୱୀକୃତ ଭାବରେ ମଣିଷ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ପ୍ରଥମଟିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ପାଇଁ 1077 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ପାଇଁ 2500 ଟଙ୍କା । ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ନିଗମ, ଯାହାକୁ କରଦାତା ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, କେବଳ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାଷାରେ ଜଣାଶୁଣା ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଭାବରେ ବରାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ମଣିଷ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ । ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଏହାକୁ କରଦାତା ମଣିଷ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟ ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ କରଦାତା ପ୍ରତି ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ପାଇଁ 1077 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାଷାରେ ଦୁଇଟି ସାମଗ୍ରୀ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା । ତେଣୁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସାମଗ୍ରୀ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀର ପ୍ରବେଶ 29 ମଧ୍ୟରେ ଆସିନଥାଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚକରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ହରିଶ ସାଲଭେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶ "ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍" ପ୍ରବେଶ 29 ଅନୁଯାୟୀ କର ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଏହା ମଣିଷ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଖାଦ୍ୟ ହେଉ, ଯଦି ଏହା ସାଧାରଣ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ପ୍ରବେଶ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ । ଏହା ମଣିଷ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ କି ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା କମ୍ । ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଚିନାବାଦାମ ତେଲ କେକ୍ ବାହାର କରିବା ଏବଂ ଦ୍ରାବକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ତେଲ ବାହାର କରିବା ଏବଂ ବଡ଼ ଆକାରରେ ତେଲମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେକ୍ ତିଆରି କରିବା ଏବଂ ପରେ ଏହାକୁ ଛୋଟ କେକ୍ କରିବା; ଛୋଟ କେକ୍ ବାସ୍ତବରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଏ, ଏହା ଏକ ନିରନ୍ତର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ କୌଣସି ପୃଥକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୂଚିତ ନକରି ଦ୍ରବ୍ୟ ସମାନ ରହିଥିଲା । ତେଣୁ, ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା

ତେଲମୁକ୍ତ ହେଉ କିମ୍ବା ତେଲମୁକ୍ତ ହେଉ, ବହୁଳ ହେଉ କିମ୍ବା ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରେ ହେଉ, ଦାନାମୁକ୍ତ ହେଉ କିମ୍ବା ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରେ ରହିଯାଉ, କର ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ସେ ଉଦାହରଣ ଭାବରେ ମଦଭାଟି, ବୟନଶିଳ୍ପ, ପେଟ୍ରୋକେମିକାଲ୍ ଏବଂ କାଚପାତ୍ରର ଉଦାହରଣ ଦେଇଥିଲେ । ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ ଭଲ ବୋଲି ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କରଦାତାଙ୍କୁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଚାର ନମୁନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଗୁରୁବାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଏପ୍ରିଲ୍, 14, 1992 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଦେଇଥିଲୁ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶନିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇନଥିଲା । ଆମେ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଉତ୍ପାଦନ ନ ହେବା ଆମକୁ ଏକ ପ୍ରତିକୂଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଣିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିପାରେ ।

4. ଆମର ଚିତ୍ରିତ ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର ଏବଂ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ, ଆମେ ଏକ ବିଚାରିତ ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ଶ୍ରୀ ସାଲଭେଙ୍କ ଯୁକ୍ତି, ଯଦିଓ ଆକର୍ଷଣୀୟ, ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସ ଅଧିନିୟମ ବିଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀର ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ଉପରେ କର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥରୁ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି ହୋଇଥାଇପାରେ ତାହାର ଉତ୍ପାଦନ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ଉପରେ କର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସେ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନରୁ ବାହାରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ ଭାବରେ ଚିକିତ୍ସାଯୋଗ୍ୟ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ହୋଇଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରି କିମ୍ବା କେବଳ କିଛି ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କିମ୍ବା ଶେଷକରଣର ଅଧୀନରେ ଥାଏ କିମ୍ବା କେବଳ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାବରେ ସମାନ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ରହିଥାଏ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଳ ପ୍ରକାରର ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ବଜାୟ ରଖନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରୟର ଏକ କ୍ରମରେ ପୁନର୍ବାର କର ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । *ଗଣେଶ ଚେଡ଼ିଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ*, (1973) 32 STC 623 ରେ; ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚାଉଳରୁ କୁଣ୍ଡା କାଢ଼ିବା ପରେ ଧାନ ଭାବରେ ରହିଥାଏ କି କିମ୍ବା ଚାଉଳ ଭାବରେ ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କି, ତାହା ବିଚାର କରି ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚାଉଳ ଧାନରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡା କାଢ଼ିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଧାନ ହିଁ ରହିଲା ବୋଲି କହିବା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ଏହାର ପରିଚୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା । ଚାଉଳକୁ ଧାନ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ଚାଉଳକୁ ଧାନ ବୋଲି କହିବା ଭୁଲ । ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ।

ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଧାନରୁ କୁଣ୍ଡା ବାହାର କରାଯାଏ ଏବଂ ଚାଉଳ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସାମଗ୍ରୀର ପରିଚୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି । ତେଣୁ ଏହା ଚାଉଳ ଭାବରେ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାନ ରୟାଲ୍ ସେକ୍ଟା, (1981) 47 STC 369* ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରି ଗହମ ଅଟାକୁ ଗହମ ବୋଲି କୁହାଯିବ କି ଉଦାହରଣରେ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ପାଦନରେ, ଗହମକୁ ଅଟାରେ ପରିଣତ କରାଯାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଟାକୁ ରୁଟି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଚାଷୀ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଗହମକୁ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଟାରେ ପରିଣତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ରୁଟି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପାଉରୁଟିବାଲା ଅଟା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଏହିପରି ଗହମ ଏବଂ ଅଟାକୁ ରୁଟି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । *ରାଜସ୍ଥାନ ରୋଲର ଫ୍ଲୋର ମିଲ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାନ ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ, (1993) 91 STC 408*ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ C.S.T. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଗହମରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜି ଗହମ ନୁହେଁ କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାର କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜି ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗହମ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜିକୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜି ଗହମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗହମ ନୁହେଁ । *ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଆଲୁମିନିୟମ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାନ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ, 1981 48 STC 411* ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିଲା ଯେ ଧାତୁ , ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ, ଧାତୁ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଚାଦର ସମେତ "ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଧାତୁ" ଧାତୁର ତିଆରି ରୂପଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରେ କି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ୟୁ. ପି.

ବିକ୍ରୟ ଅଧିନିୟମ, 1948 ର 3A (2) ଅଧୀନରେ ଧାତୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଏହାର ପ୍ରାଥମିକ ଅର୍ଥରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ରୂପରେ ଏହା ପ୍ରାଥମିକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ରୂପ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ରୂପରୁ ତିଆରି ରୂପ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ସାମଗ୍ରୀ ଗଠନ କରେ ଯାହା ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । *ଅତୁଲ ଗ୍ଲାସ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (P) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ କଲେକ୍ଟର, (1986) 63 STC 322*ରେ, ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀରେ ଥିବା ପ୍ରବେଶ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀରେ "କାଚ" ରେ "କାଚ ଦର୍ପଣ"

କିମ୍ବା କାଚ ସାମଗ୍ରୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ମୂଳ କାଚ ସିଟ୍ ଯେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପାନ୍ତର ଦେଇ ଗଠି କରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଏକ କାଚ ଦର୍ପଣ ବାହାର କରେ ତାହା ମୂଳ କାଚ ସିଟ୍ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ କାଚ ଦର୍ପଣକୁ ଏକ କାଚ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଉପ ଆୟୁକ୍ତ ବନାମ କୋକୋ ପାଇବର୍ସ*, (1991) 80 STC 249ରେ, ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ନଡ଼ିଆ ତନ୍ତୁ ନଡ଼ିଆ କତାଠାରୁ ଏକ ପୃଥକ ପଦାର୍ଥ କି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି ପରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ : "ମନେ ରଖିବାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି କି ଏପରି କିଛି ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଅଣାଯାଇଛି ଯାହା ମୂଳତଃ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ଜିନିଷଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ଉତ୍ପାଦିତ ଜିନିଷ ନିଜେ ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ । ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ ମୂଳ ଜିନିଷର ଉପାଦାନ କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ଏହାର ପ୍ରକାର କିମ୍ବା ପରିଚୟ ହରାଇବ କିମ୍ବା ଏହାର ମୌଳିକ ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଗୁଣରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବା ଉଚିତ । "ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତାହା ଯେଉଁ ଜିନିଷରୁ ତିଆରି କିମ୍ବା ନିର୍ମିତ ହୁଏ ତାହାଠାରୁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ କି । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ନଡ଼ିଆ ତନ୍ତୁ ବ୍ୟବସାୟିକ ଭାଷାରେ ନଡ଼ିଆ କତାଠାରୁ ଏକ ପୃଥକ ପଦାର୍ଥ । *ଡାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପି. ଏଲ. ମାଲହୋତ୍ରା*, (1976) 37 STC 319 324 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିକ୍ରୟର ଏକ କ୍ରମରେ ଏକ ବିନ୍ଦୁରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏକ ବିଧାନରେ ଗଣନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରକାରକୁ ସୂଚିତ କରିବା ହେବ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିକ୍ରୟ କ୍ରମ ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ବର୍ଗ ଗଠନ କରିବ । ନଚେତ୍, ତାଲିକାଟି ନିଜେ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ହରାଇବ ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିନା ହେବ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଲୁହା ଏବଂ ଲସ୍ୱାତ" ଯେତେବେଳେ ଲସ୍ୱାତ ଗୋଲାକାର, ଫ୍ଲାଟ, କୋଣ ଏବଂ ବାରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ ଭାବରେ ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ହେବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିକ୍ରୟ କ୍ରମରେ ଏକ ପୃଥକ ଶ୍ରେଣୀ ଗଠନ କରନ୍ତି ଯଦିଓ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲୌହ ଏବଂ ଲସ୍ୱାତ ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି । *ଜି. ପି. କୁଲକର୍ଣୀ ବନାମ ରାଜ୍ୟ*, (1957) 8 STC 249, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପଠକ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା (ଯେପରି ସେ ସେତେବେଳେ ଥିଲେ) ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ବଡ଼ ପଥରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଛୋଟ ପଥରରେ ପରିଣତ କରିବା ଏମ୍.ପି. ବିକ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ ଅଧିନିୟମର

ଧାରା 2 (i) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଉପାଦାନ କି । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଥର ଖନନ ପରେ ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକୁ (ପଥରକୁ), ହୁଏତ ହାତରେ ଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା, ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ ଆକାରରେ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ, ତେବେ ପଥରକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଆକାରର ବସ୍ତୁରେ ଆକାର ଦିଆଯାଏ । 'ଉପାଦାନ "ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ମହା ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ପରି ଏକ ଜଟିଳ ବସ୍ତୁର ନିର୍ମାଣ ହୋଇପାରେ, କିମ୍ବା ଖେଳଣା ଗୁଡ଼ି..... ପରି ଏକ ସରଳ ବସ୍ତୁର ନିର୍ମାଣ ହୋଇପାରେ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧାତୁ କିମ୍ବା ଧାତୁ ଖଣ୍ଡରେ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ, ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବଜାରଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଆକାର ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରକ୍ରିୟା, ହସ୍ତକୃତ ଯଦିଓ ଏହା ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଥର ତିଆରି ଏକ ନୂତନ ଜିନିଷ ଯାହା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ।

5. *ଡନଲ୍ଡ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ*, [1976] 2 SCR 98 ରେ, "ୟୁ.ପି. ରବର ଗଛର ଅଠା" ଉପରେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମଗ୍ରୀର ବର୍ଗୀକରଣ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା "କଞ୍ଚା ରବର" କି । ଚାନ୍ଦାର ଉପାଦାନ ପାଇଁ ୟୁ. ପି. ରବର ଗଛର ଅଠା ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଉପାଦାନ ଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜିନିଷ କେଉଁ ଆଇଟମ୍ ଅଧୀନରେ ପଡ଼େ ତାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବିଚାର କରିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ । ଏକ ସାମଗ୍ରୀର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି ବର୍ଗୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ସାମଗ୍ରୀକ କାରଣ । ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ "ଶେଷ ବ୍ୟବହାର" ର ପରୀକ୍ଷା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଏହା କରଦାତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାଠାରୁ ଦୂରରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ପ୍ରବେଶର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଉଚିତ । ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ସମୟରେ ଅର୍ଥକୁ କିପରି ବୁଝନ୍ତି ତାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଯେତେବେଳେ ଏକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବର୍ଗୀକରଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶ ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଏ, ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ : ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । *ପୋରିଟ୍ଟ ଏବଂ ସ୍ୱେନ୍ସନ (ଏସିଆ) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, [1979] 1 SCR 545 ରେ, ଅନୁସୂଚୀ 'B' ର ଦିଆ 30 ରେ ପଞ୍ଜାବ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବୟନଶିଳ୍ପ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଛି, 'ଦ୍ରାଘୟର ଫେଲ୍ଡସ୍' ବୟନଶିଳ୍ପ କି ।

ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି କି ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବୟନଶିଳ୍ପର ପରିସରକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା 549 F ଏବଂ G ରେ କହିଥିଲେ ଯେ ବୟନଶିଳ୍ପ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଓଜନର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏହା ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କିମ୍ବା ବଡ଼ ରୋଲରେ ହୋଇପାରେ । କ୍ରେତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଏହା ଦୁର୍ବଳ କିମ୍ବା ମଜବୁତ, ହାଲୁକା କିମ୍ବା ଭାରୀ, ରିଜ୍ କିମ୍ବା ରଙ୍ଗମୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଏହାକୁ କେଉଁ ବ୍ୟବହାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ଏବଂ ଏହା ଏକ ତନ୍ତବୁଣା ଭାବରେ ଏହାର ବିଶେଷତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ ନାହିଁ । ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଲିମିଟେଡର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅନୁପାତକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ଥିବା ଅନୁପାତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାଷା ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସମାନ ଭାବରେ (130 ITR p. 14) ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ପେଟ୍ରୋ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥରୁ ଏକ ଶେଷ ଉତ୍ପାଦ ଭାବରେ ସୂତା କିମ୍ବା ନାଇଲନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ପେଟ୍ରୋ ରାସାୟନିକ ଶବ୍ଦ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରଖିନାହିଁ । *କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦର ଦତ୍ତ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ, (1994) 1 Scale* ପୃଷ୍ଠା 711 ମାମଲା ମଧ୍ୟ କରଦାତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାରେ ଏଥିରେ କଳା ଗୋଲମରିଚ ଏବଂ କଳା ଗୋଲମରିଚ ପାଉଡର ଉଭୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କଳା ଗୋଲମରିଚ ଏବଂ କଳା ଗୋଲମରିଚ ପାଉଡର ଉଭୟକୁ ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ ପୃଥକ ଟିକସ ଆଦାୟକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । *ଡେଲେଜାମା ଷ୍ଟିଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ A.P. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , (1994) 1 Scale 894* ମାମଲା ମଧ୍ୟ କରଦାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ସେହି ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତର୍ନ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଖାର୍ଚ୍ଚ ବନାମ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ, ଆସାମ, 71 STC P.362କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସାଇକିଆ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସରିଆ, ସେତେବେଳର , ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଅଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଆସାମର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏଠାରେ ବାହ୍ୟ କାରକ ଯୋଗ ହୋଇ ଏହାକୁ ଏକ 'ପଣ୍ୟ' ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ କରିଛି କି ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପରିମାଣର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇଛି କି ଯାହା ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏକ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଛି ଯାହା ବଜାରରେ ବୁଝାଯାଉଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା କାରବାର କରାଯାଏ । "ଏହି ପରୀକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ସକ୍ଷ୍ମ ହେବା ପରେ,

ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯଦି ସାମଗ୍ରୀଟି ଏକ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିନଥାଏ, ତେବେ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରକୃତି, ଅବଧି ଏବଂ ରୂପାନ୍ତର ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ହେବ । ତେଲେଙ୍ଗାନା ଷ୍ଟିଲର ମାମଲାରେ ଲୁହା ତାରଗୁଡ଼ିକ ତାର ରତ୍ନ ଠାରୁ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମଗ୍ରୀ କି, ଯାହାଠାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଅଧିକୃତ ବିକ୍ରୟର ଏକ କ୍ରମରେ ସମାନ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଟିକସ ଲଗାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲା କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକକାଳୀନ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସମାନ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଏକାଧିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ବେଆଇନ ଥିଲା ।

6. ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଶ୍ଳେଷକ ରିପୋର୍ଟ ସୂଚିତ କରୁଛି ଯେ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ଉଭୟରେ ସାଧାରଣ ଗୁଣ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ସାମଗ୍ରୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ମଣିଷ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଏକ ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ବଜାରଯୋଗ୍ୟ ସତ୍ତା ଏବଂ ଏହା ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ଯଦିଓ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଉଭୟ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ସାମଗ୍ରୀରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ପୃଥକ ଏବଂ ଅଲଗା ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଚିନାବାଦାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଅଟା ବିଶିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଭିଦ ଅର୍ଥାତ୍ ତେଲମୁକ୍ତ କେକ୍ ଏହି ପ୍ରକାରର ଅଂଶ ହୋଇ ରହିଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାଷାରେ ଏକ ନୂତନ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ସତ୍ତା ହୋଇଗଲା । ତଦନୁସାରେ, ଏହା C.S.T. ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ 4 ପ୍ରତିଶତରେ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉପ-ଆୟୁକ୍ତର ଏବଂ C.T.O. ଏବଂ STATଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନିରସ୍ତ କରିବାକୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜସ୍ୱ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏ.ଜି.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ତୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ, ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।